

ת"פ 26421/05 - מדינת ישראל נגד מג'יד היב, וליד היב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 20-05-26421 מדינת ישראל נ' היב (עוצר)

ת"פ 20-07-42731 מדינת ישראל נ' היב (עוצר)

לפני כבוד השופט רונית בש
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשמים
1. מג'יד היב
2. וליד היב

גזר דין

1. הנאים הורשו על יסוד הודהתם, בעובדות כתוב אישום מתוון (א/1) (להלן גם: כתוב האישום), בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמירות, עבירה לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1)+(2) בצו סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז- 1997 (להלן: חוק העונשין) (שתי עבירות) ובUBEIRA של הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין. כמו כן, נאשם מס' 2 הורשע גם בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות, עבירה לפי סעיף 413ג סיפה לחוק העונשין. בהסכמה הצדדים, הופנו הנאים לחקירה תקופת שירות המבחן, אשר המלצהו לא יחיבו מי מהצדדים.

כתב האישום המתוון

2. וחיד היב (להלן: המתלוון) הוא אחיהם של הנאשמים. המתלוון מתגורר בשפרעם יחד עם אשתו סמacha היב (להלן: המתלוונת; וביחד יקראו השניים: המתלוונים), זאת בסמיכות לביתם של הנאשמים. בין הנאשמים למתלוון קיים סכසור. ביום 16/2/2016, לבקשת המתלוונים, נתן בית המשפט לענייני משפחה בקשר צו לפי חוק למניעת הטרדה מאימה, הקובל עי עד ליום 16/5/2016 חל על הנאשמים איסור לנוהג באלים כלפי המתלוונים, וכן איסור להתקרב אליהם או לבית המגורים שלהם (להלן: צו ההרחקה).

על רקע המתואר לעיל, בבוקר יום 5/20/2016, נאשם 2 קילל את המתלוון וזרק אבנים לעבר בית המתלוונים. בעקבות הדברים ובפחדו מפני הנאשמים, המתלוון התקשר למשטרה ובקש שתגיע נידת לבתו. לאחר מכן, עוד לפני הגיעו הנידת, נסע המתלוון לתחנת המשטרה בשפרעם ברכב מסווג ניסאן שבבעלותו. משהתריר כי בתחום המשטרה לא נמצא באותה עת חוקר יכול לגבות תלונה, עזב המתלוון את תחנת המשטרה ונסע לבית דוד המתלוונת כדי לבקש ממנו סיוע בהריגעת הרוחות. בהמשך, נסע המתלוון ברכב חוזה לבתו.

באותה עת המתינו הנאשמים למתלוון בפתח ביתו, תוך שהם מפרים את צו ההרחקה, זאת במטרה לתקוף את המתלוון, כאשר נאשם 1 אוחז במוות מעץ שאורכו כמטר ועובי כ- 4.5 ס"מ. סמוך לשעה 14:16, המתלוון הגיע ברכב

והחנה אותו בסמוך לפתח הבית. באותו זמן יצא המתלוננת מהבית וניגשה לעבר הנאשימים, שעמדו בפתח הבית.

המתلونן, אשר הבחן בנאשימים עומדים בפתח ביתו בסמוך למתרוננת, חש מאויים, והתקשר למשטרת פעם נוספת, עוד ביישבו ברכב, בבקשתה שישלחו ניידת לביתו. בהמשך לכך, יצא המתلون מהרכב כשבידו תריסים גד מדמייע. מיד עם יציאתו של המתلون מהרכב, נאשם 2 דחף אותו ונאשם 1 נעמד אחורי המתلون והוא היכה אותו בחזקה מספר פעמיים באמצעות מוט העץ, בגבו ובמוחותיו. בה בעת, המתלוננת ניסתה להגן על המתلون מפני נאשם 1, וגעמדה בין השניים, ובתגובה לכך היכה נאשם 1 את המתלוננת בחזקה מספר פעמיים באמצעות מוט העץ, ברגלה הימנית, כל זאת עשה נאשם 1 בצוותא חדא עם נאשם 2.

בהמשך למושאר לעיל, נאשם 2 נעמד מול המתلون והיכה אותו בחזקה בראשו מספר פעמיים, באמצעות מוט מלביי מברזל חלוד שאורךכו כ- 30 ס"מ, אותו מצא ונטל לידי בזמן שנאשם 1 תקף את המתلون כמתואר לעיל, ואתה עשה בצוותא חדא עם נאשם 1. המתלוננת ניסתה להגן על המתلون גם מפני של נאשם 2, וגעמדה בשלב זה בין המתلون לנאשם 2, ואולם לא הצליחה למנוע את התקיפה. המתلون ניסה להתגונן מפני הנאשימים, בכך שריסס במצח המדייע לעברם, אולם כתוצאה ממשעי הנאשימים כמתואר לעיל, וכתוצאה מהכאבים בגבו, איבד את ההכרה ונפל לקרקע, כשהוא מדם מראשו. המתلون נותר שכוב על הקרקע עד שפונה לבית החולים.

בשעה שהמתلون היה שכוב על הקרקע, נאשם 2 נכנס לרכב ונוהג בו מהמקום ללא רשות מבעליו. בהמשך, הרכב אוثر שלא בסמוך לבית, כשלחלקו הקדמי נגרם נזק. נאשם 2 נמלט ולא אוثر על ידי משטרת ישראל, עד שהסגיר עצמו למשטרה ונעצר ביום 13/7/2013. נאשם 1, אשר עזב גם הוא את המקום לאחר המתואר לעיל, נעצר באותו היום.

כתוצאה מעשייהם של הנאשימים, שנעו בצוותא חדא, נגרמו למתلون שבירים בעמוד השדרה- בזיזים הרוחניים של חוליות L1-L3, מצד ימין. עוד נגרמו למתلون המטומה תת עורית במותן מצד ימין, ורגשות בבית החזה ובבטן, וכן נגרמו לו שבר בגולגולת עם חתק בקרקפת משמאלו עם המטומה תת עורית ונפיחות ופצע במרכז. המתلون אושפז במשר צוותיים בבית חולים והחתר בקרקפת נסגר בסיכון.

لمתרוננת נגרמו, כתוצאה מעשייהם של הנאשימים, חבלות בקרסול רג' ימין; שברי ניתוק בעוצם הנבייקולר המערב את המשטח המפרקתי הטאלו-נבקולרי, עם תזוזה מינימלית בין חלקיו; שבר בעוצם הקלקנאוס המערב את המשטח המפרקתי עם עצם הקובואיד; המטומה ובצקת תת עורית; הגבלה בהנעת הקרסול; רגשות ונפיחות.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1

3. נאשם 1 (להלן בפרק זה: הנאשם) בן 34, נשוי ואב לילדה בת שנתיים וחצי. משפחתו הגרעינית והמורחבת מתוארת כנורמטיבית וגילין הרשועתי נקי ללא רבב.

4. בהתייחס לביצוע העבירות, קיבל הנאשם אחראות חלקית על המעשים המזוהים לו תוך שטען כי הוא מצו ביחסים טובים עם המתלוון וכי ביום האירוע המתלוון הגיע לבתו והחל לתקוף אותו ללא כל סיבה, ועל רקע זה פעל כמתואר בכתב האישום המתוקן, מטור צריך לגונן על עצמו ולא כוונה לפגוע באחיו. בדיון בפניי ביום 25/4/21 הבהירה ב"כ הנאשם כי הנאשם עומד על הودאות בעבודות כתב האישום המתוקן תוך שה הנאשם אף ציין כי הוא לוקח אחראות מלאה כאמור בכתב האישום המתוקן.

5. בשיחה שהקדים שירות המבחן עם המתלוון ביום 19/4/21, סיפר המתלוון כי הנאשם יצר עמו קשר טלפון ממקום מעצרו, וכי כיום הקשר ביניהם תקין והדורים יושרו. עוד ציין המתלוון כי ביקש לבטל את התלונה נגד הנאשם וכי הוא שואף לשחרורם ואינו חשש מפניהם.

6. שירות המבחן התרשם מה הנאשם כאדם נער עבר פלילי, אשר גדל במשפחה נורמטיבית ושומר על יציבות תעסוקתית. יחד עם זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם משתמש להציג פסאדה חיובית ומ�파קצת וניכר כי הוא מתנסה להתייחס לתכנים העולמים להציגו באור שלילי. עוד התרשם שירות המבחן כי במצבוicus, דחק, מסקל ומשבר, עשוי הנאשם לעיתים לפעול אימפלטיבית ודוחף רגעי ללא חשיבה על השלכות מעשו. לאחר שסקל את מכלול גורמי הסיכון להישנות עבירות לצד גורמי הסיכון לשיקום, מעריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות דומות מצדיו של הנאשם היא ביןונית וברמת מסוכנות ביןונית. בשיחה עמו, הנאשם לא ביטא בפני שירות המבחן נזקקות טיפולית ושירות המבחן לא התרשם ממוטיבציה של הנאשם ובשלות לטיפול בשלב זה של חייו. נכון חומרת העבירות וההתרשמות כי על אף הטטללה שחווה נכון ההליך הפלילי המתנהל נגדו, מתקשה הנאשם הבנת חומרת מעשו וביכולת התבוננות ביקורתית על דפוסיו האלימים והמכשילים, נמנע שירות המבחן מלבו באහמלצה טיפולית בעניינו. עם זאת, מעריך שירות המבחן כי קיימת חשיבות בענישה מוחשית שתהווה גורם מרטיע, מצב גבולות ברורים להתנהגותו של הנאשם וכן תחבירו לאחראותו לביצוע העבירות.

taskir_shirot_mbhan_beniniyot_shel_nashim_2

7. נASHIM 2 (להלן פרק זה: הנאשם) בן 31, נשוי ואב לשני פעוטות; טרם מעצרו, עבד כנהג משאית במשר חדש; מסר כי בהיותו בן 23, החליט להתגייס לצה"ל במתරה לשרת כנאג מוביל. במהלך שירותו הצבאי נמצא הנאשם אשם בביצוע עבירות, שעניין גניבת דלק ובגין עבירות אלו נשפט בבית הדין הצבאי וריצה עונש מאסר לתקופה של 6 חודשים וכן נדון לכנס אותו לא שילם, לדבורי, בשל קושי כלכלי. בנוסף, הופנה הנאשם בעבר לשירות המבחן בגין עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב, ובגינה נדון לביצוע 100 שעות של"צ, ללא הרשות, אותם ביצע כנדרש.

8. בהתייחס לביצוע העבירות הנדרגות, קיבל הנאשם בפניו שירות המבחן אחראות חלקית לביצוען ונקט בגישה מטשטשת ומ茲ערת. כאן יובהר כי במסגרת הדיון בפניי ביום 25/4/21, הבהיר ב"כ הנאשם כי הנאשם עומד על הודאות בעבודות כתב האישום לאחר תיקונו ואף הנאשם ציין כי הוא " לוקח אחראות למזה שכותב בכתב האישום המתוקן ". המתלוון, בשיחה עם שירות המבחן, שלל פחד או תחושת איום מפני הנאשם וצין כי הוא מעוניין בשחרורו. שירות המבחן התרשם כי המתלוון מונע מטור תחושת אשמה כלפי אחיו, מנסה להציגו באור חיובי וממעיט מחומרת הפגיעה שנגרמה לו.

9. שירות המבחן התרשם, במסגרת גורמי הסיכון להישנות עבירות דומות, כי הנאשם נשא בעמדות הנוגנות לגיטימציה להתנהגות אלימה במצבים מסוימים וכי במצבים כעס ותשוכל הוא מתקשה לווסת את עיסוי ועלול לנוגג באופן אלים. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להתבונן באופן ביקורתי על דפוסיו. במסגרת גורמי הסיכון לשיקום, ציין שירות המבחן את יכולותיו הווורබליות של הנאשם אשר גילתה לאחר השנים יכולות תעסוקתיות סבירות.

10. לאחר שבחן את גורמי הסיכון להישנות עבירות אל מול סיכוי השיקום, מעריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות דומות מצדינו של הנאשם הייתה בינונית וברמת מסוכנות בינונית. הנאשם ששלל נזקקות טיפולית, מסר כי הוא מצליח לגלוות שליטה ואיפוק במצבים כעס ונוהג בכבוד כלפי אחרים. נכון העדר חיבור והכרה מצדינו של הנאשם לדפוס התנהגותו האלים, מנעה שירות המבחן מלכוא בהמליצה לגבי על חלופת ענישה או שיקום במסגרת הקהילה שיש בהן להפחית מהסיכון להישנות עבירות דומות.

ראיות הצדדים לעונש וטייעוניהם לעונש

11. באת כוח המאשימה הגישה במסגרת ראיות המאשימה לעונש את גילוין המרשם הפלילי של הנאשם 2 (ט/1) וכן הגישה את טיעוניה לעונש בכתב (ט/2) והוסיפה וטענה לעונש בקצרה בעל-פה בדיון לפני.

12. במסגרת טיעוניה לעונש, הפנתה המאשימה לעובדות כתוב האישום המתוקן, תוך שציינה כי העברות שבוצעו ע"י הנאים, מרביתן בנסיבות חרדה, הן חמורות וראוות להוקעה וענישה מחמירה. הוטעם כי בעקבות יכולתו של מה בכר, ביום האירוע, המתוינו הנאים לאחיהם המתلون בכוונה לפגוע בו, כשברשנותם נשק קר בו אחד נאם 1 (מוות עז). נטען כי צו הרחקה שניתן נגד הנאים לא הרתיעם כמו גם העובדה שאשת המתلون ניסתה להגן עליו בגופה. באת-כוח המאשימה הדגישה את החבלות החמורות שנגרמו למתلون ואשתו כתוצאה מהתקיפה המשולבת של הנאים, תוך שטענה כי למתلون נגרמו שברים רבים יותר ובמקומות מסכני חיים (בגולגולת ובעמוד השדרה).

13. לאחר שהתייחסה באת-כוח המאשימה לפסיקת בית המשפט העליון לעניין הצורך בהשתתת עונשי מאסר בפועל מרთיעים וכوابים כশעסקיין בעבירות אלימות ובמיוחד כאשר שבוצעו תוך שימוש בנשק קר, טענה באת-כוח המאשימה, כי מדובר במספר עבירות מהוות אירוע אחד וכי היא עומרת למתחם עונש הולם שבין 4 עד 7 שנות מאסר בפועל. באת-כוח המאשימה הדגישה את הפגיעה בערכיהם החברתיים שהינם הגנה על שלמות גופו של אדם ועל בטיחון הפרט והציבור וכן טענה, כי הנאים תכננו את האירוע בכך שהצתו ידו מבעוד מועד במוות בו החזיק נאם 1 וכן כי המתلون נתן בהם, בהיותם אחיו, אמון בכך שהצתו בתרטיס בלבד בהגיעו לביתו.

14. באת-כוח המאשימה הפנתה כאמור בתסקיריה שירות המבחן בעניינים של הנאים, מהם עולה כי הם לוקחים אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות, כי קיימת רמת סיכון ביןונית להישנות עבירות אלימות על ידם בעתיד וכן כי אין המלצה טיפולית בעניינם. לפיכך, ובהתאם העובדה שהוודאות הנאים לא באה בהזדמנות הראשונה ולא חסכה את העדת המתлонנים, עתרה המאשימה להשתת עונש על נאם 1 ברף האמצעי - תחתון של מתחם העונש ההולם לו היה עותרת, כאמור, וזאת בהתחשב בעברו הנקי. לגבי נאם 2, אשר בעברו שתי הרשותות בעבירות רכוש, לרבות ריצוי של

מאסר בפועל, עטרה המאשימה להשתת עונש של מאסר בפועל ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם, וכל זאת לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה מרתייע ומשמעותי ופיזיו כספי הולם למתלוון ולמתלוונת.

15. ב"כ נאשם 1 הגישה את טיעוניה לעונש בכתב (גע/2) וכן הוסיף וטענה בעל פה בדיון הנ"ל בפניו. במסגרת טיעוניה לעונש הדגישה ב"כ נאשם 1 את הودאת הנאשם בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום בעבירות שיחססו לו, וכן טענה כי המתלווננים אינם מעוניינים במאסרו הממושך של נאשם 1, כי אם בשלום בית ובחרותו לחיק משפחתו.

16. עוד נטען ע"י ב"כ נאשם 1, כי הפסיקת אליה הפניה באט- כוח המאשימה להמחשת עמדתה לעונש (ט/3) חמורה בנסיבות מינסיבותו של תיק זה. נטען כי עסקין בגיןם צער בעל עבר נקי שזו לו מעידה חד- פעמיית שאינה משקפת את התנהגותו. עוד נטען כי הנאשם מביע צער על מעשיו וכי גם החברה וגם נאשם 1 ייצאו נשכרים אם לא יושת עליו עונש של מאסר ממושך. הודגש כי נאשם 1 עצור מיום 20/5/2022, הינו כמנה, תוך שנותן כי די בתקופה זו כתוקפת המאסר בפועל בתיק זה, וזאת לצד רכיב ענישה של מאסר על תנאי. ב"כ נאשם 1 צינה כי עסקין בבחור צער כבן 34, נשוי ואב לተינוקת, אשר פרנס את משפחתו באופן בלעדי כנהג משאית. עוד נטען כי נאשם 1 מתגעגע בכל מאodo לבתו התינוקת וכי הוא סובל מבעיה רפואית של לחץ דם גבוה העוללה להחריף במצבה של שהיה ממושכת בכלל.

17. ב"כ נאשם 1 טענה כי תקופת מאסר בפועל עלולה גם לגרום להידרדרות בסיכויי שיקומו של הנאשם שאינו אדם אלים מטבעו ولكن יכול לחזור לחיים תקינים ונורמליים אם ישחרר מהירה ממאסר. לפיכך, עטרה כאמור באט כוח נאשם 1, להשתת מאסר בפועל לתקופה שהינה-caורך תקופת מעצרו של נאשם 1 (שנה), וזאת לצד רכיב ענישה של מאסר מותנה.

18. ב"כ נאשם 2 טען לעונש בדיון הנ"ל לפני, תוך שבקש לאמץ את טיעוני באט כוח נאשם 1 בנסיבות הרלוונטיות לנאשם 2. ב"כ נאשם 2 ביקש להתייחס למכלול העבירות מושא כתב האישום המתוקן כאירוע אחד, לרבות לשתי עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמירות, אשר בוצעו האחת כלפי המתלוון והשנייה כלפי המתלוונת. עוד טען ב"כ נאשם 2, כי אף שפוטנציאלי הנזק מבוצע עבירות האלים במקורה Dunn הוא גבוה, הרי שהמתלוון נזק לאשפוז קצר של ימים בלבד והמתלוונת לא אושפזה כלל.

19. נטען עוד ע"י ב"כ נאשם 2, כי נאשם 2 לא תכנן מראש את מעשיו, שכן לא החזיק בתחלת האירוע בחוץ בידו כי אם בשלב מאוחר יותר, דבר המלמד על התנהלות ספונטנית מבחינתו. ב"כ נאשם 2 ציין כי המתלווננים מבקשים להקל על הנאשמים, דבר שבא לידי ביטוי, לשיטתו, בכך ש>Returns בהם במהלך מתן עדותם מהאמור בהודעותיהם המפלילות במשטרה. נטען כי מדובר במשפחה אחת וכי בסופו של יומם ישבו הנאשמים לחיק משפחתם. בנוסף, צוין כי המתלוון מתייצב לכל הדיונים בתיק זה, משוחח עם הנאשמים טלפונית מידיו ומפקיד עבורים מידיו חדש כספים לקנטינה בשב"ס. כאן צוין כי המתלוון נכח בדיון לפני, במהלך שמעית טיעוני הצדדים לעונש, וביקש לומר את דבריו. מדבריו עולה כי הוא אוהב את הנאים שהינם אחיו וחף לשוב ולהתגורר יחד עם. המתלוון ביקש את רחמי בית המשפט עבור הנאשם.

20. ב"כ נאשם 2 בבקשתו את תסקתו של שירות המבחן גם באורח חיובי, וזאת נוכח העובדה שמתפקידו לא עולה כי שירות המבחן מבקש למצות את הדין עם נאשם 2, מה גם שעולה לגבי מהתקין רמת מסוכנות בינו לבין בלבד. נטען כי נאשם 2 לאלקח אחריות בפני שירות המבחן לעניין תקיפות המתלוונת מאחר שלא תקף אותה בפועל.

21. ב"כ נאשם 2 טוען כי נאשם זה התנדב לצבאה מגיל 18 למשך תקופה של שנתיים למרות שלא היה חייב לעשות כן וכי הורשע במסגרת שירותו ע"י בית הדין הצבאי המחויז ובמסגרת זו נדון ל-6 חודשים מאסר בפועל. נטען כי עברו של נאשם 2 אינם מכובדים והוא כולל בחובו הרשותות בשתי עבירות בלבד, לרבות בעבירות עונן קלה מסוג רכוש. ב"כ נאשם 2 טוען כי עסקו נבנאים שניהל לאורך שנים אורח חיים גורםטי ופרנס את בניו בביתו בכבוד, תוך שטיפל באממו הסובלת ממחלות כרוניות כאמור בתיעוד הרפואי שהוגש (נע/1), ממנו גם עולה כי בתו של נאשם 2 אושפזה בבית חולים במהלך תקופת מעצרו.

22. ב"כ נאשם 2 בבקשתו לקבוע בעניינו של נאשם 2 מתחם עונש הולם הנע בין 12 חודשים מאסר בפועל עד 36 חודשים מאסר בפועל, ולמקום את עונשו של נאשם 2 ברף התחתון של מתחם העונש ההולם הנ"ל, וזאת ציינו כי האינטראס הציבורי המובהק דורש כי המשפחה תעלה על דרך המלך, דבר שלשיטתו אינו עולה בקנה אחד עם מאסר ממושך של נאשם 2.

23. הנאשמים, בדברם בפני בית המשפט, הביעו צער על מעשיהם. נאשם 1 הבahir כי הנאשמים מתנצלים מקרוב לבפני המתלוון ונאשם 2 בבקשתו לשוב ולהתאחד עם אחיו המתלוון תוך שהבטיח כי לא ישוב על מעשיהם.

דין והכרעה

24. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתחווה את העיקרון המנחה כיום את ביהם"ש בבואו לגזר דין של נאשם, שהוא, לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, המגלה בחובו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשומו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. פלוני נ' מדינת ישראל, 12/4/18). סעיף 40ג לחוק העונשין קובע, כי על ביהם"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצעו הנאים, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל, ולשם כך יתחשב ביהם"ש בערך החברתי שנפגע מביצועו העבירה, במידת הפגיעה בו, בנסיבות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40ט לחוק העונשין).

25. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאים מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם ניתן לומר שהורשע נאשם נפרדים עליו לקבוע מתחם עונשה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזר עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעת האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר) או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40יג(ב) לחוק העונשין) (ראו ע.פ. 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013)). בע.פ. 4910/13 ג' אשר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר) קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן להשקף עליהן כמסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד (ראו בעניין זה פסקה 5 לחווות דעתה של כב' השופט ברק ארץ בעניין ג'אבר ופסקה 2 לחווות דעתו של כב' השופט פוגלמן). בתיק זה אין חולק כי העבירות בהן

הורשו הנאים מהוות אירוע אחד שכן מדובר בעבירות המהוות מסכת עברינית אחת ולפיכך עסקין באירוע אחד בגינו "יקבע להלן מתחם העונש ההולם".

26. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה החמורה ביותר לפי כתוב האישום המתוקן, העבירה של חבלה חמורה בניסיונות מחמירויות בגיןה קבע המחוקק ולא בכך עונש מרבי של 14 שנות מאסר, הוא ביטחונו ושלומו של אדם, כמו גם זכותו לשלוות גופו ולהגנה על גופו. להמחשת הערך הנ"ל יפים הדברים הבאים, כפי שנאמרו זה מכבר בע"פ 09/3863 מדינת ישראל נ' חסן (10/11/2009): "יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקדשת ואין להתר לאיש לפגוע בזכותו זו. יש להילחם באלים שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגונינה, אם בתוך המשפחה ואם מחוץ לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד".

27. תופעת האלים הפכה, למרבה הצער, לחזון נפרץ במקומותינו וראוי כי בית המשפט יתרום את תרומתו לצורר מלחמה בתופעה קשה זו אף כשהיא מופיעה בתחום המשפחה. האינטרס הציבורי דרש את מגורה של תופעה זו מהשורש בדרך של החמרה בענישה, כל שכן כשמדבר בעבירות אלים המבצעות, תוך שימוש בנשק, אם נשק חם ואם נשק קר.

28. במסגרת בוחנת הניסיונות הקשורות ביצוע העבירה, אצ"ן, לחובת הנאים, כי העבירות בוצעו על-ידים תוך שהם מפרים הוראה חוקית של בית המשפט- צו למנעט הטרדה מאימת- צו הרוחקה שניתן, לבקשת המתלוננים, נגד הנאים, דבר המלמד על העדר מORA ועל על זלזולם בשלטון החוק והמשפט. לחובתו של נאשם 2 אצ"ן כי בחלוקת הראשון של אירוע הוא קילל, כאמור, את המתلون וזרק לעבר ביתו אבנים, דבר שהפחיד את המתلون שסר לתחנת המשטרה להגיש תלונה ונפה לסייעו של דודה של המתلونת. דא עקא שהנאים המתינו לו ליד ביתו במטרה לתקוף אותו, בעוד נאשם 1 מצויד במוות עז, דבר המלמד על התכנון המקדם של המעשים. המתلون עם שובו לביתו חש שוב חד בהבינו בנאים שעמדו בסמוך למתлонנות, אז התקשר למשטרת ואף הצד יד בגז מדמייע, אשר לא סייע לו אל מול האלים חסרת הרسن שהפגינו כלפי הנאים. כאן אציג לחומרה את חלקו הדומיננטי של נאשם 1 בשלב הראשון של מסכת מעשי האלים, לרבות את העובדה שהוא זה שתקף בפועל את המתلونת באמצעות נשק קר מבלי לחמול עליה בהיותה אישה ובהתאם פער הכוחות בין השניים. בשלב השני החל חלקו הדומיננטי של נאשם 2 בתקיפתו האכזרית של המתلون בראשו באמצעות ברזל שמצא בעת שנאשם 1 תקף את המתلون. בהמשך לכך ועת שהמתلون איבד הכרתו ונפל לקרקע, השתמש נאשם 2 ללא רשות וביעוז מצח ברכבו של המתلون אותו הותיר, לאחר שנייזק, במקום אחר, דבר המוסיף לנוף של חומרה להתנהלותו של נאשם זה.

29. הנאים תקפו, באמצעות כלי נשק קר, בצוותא חדא, את אחיהם המתلون, במקומות רגושים בגופו- בגבו ובראשו ובסוףו של דבר אובחן כסובל משבורים בעמוד השדרה ומשבר בגולגולת. המתلون אمنם אוושפז יומיים בלבד בבית החולים. אולם, אין להתעלם מכך שהcation, כאמור, באברים רגשים יכול היה להיות להסתיים באורח קשה יותר. אין גם להתעלם מכך שלמתلونת נגרמו חבלות שעיקרים שבריהם בקרסול רגלה הימנית.

30. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של חבלה חמורה בניסיונות מחמירויות שבוצעה באמצעות נשק

בע"פ 7475 מהדי נ' מדינת ישראל (25/12/14) הורשע המערער בערכאה הדינונית, מכוח הودאותו, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות. בין המערער ובין המתلون התפתח ויכוח על רקע עקיפת המתلون את רכבו של המערער. המערער יצא מרכבו, דחף את המתلون ובהמשך היכה אותו באמצעות כל עבודה ממתכת. כתוצאה מעשי של המערער, נשברו למתلون שלוש שניים ונגרם לו חתק בשפטו העליון שואה ע"י תשעה תפרים. בהמ"ש המחויז הטיל עליו 24 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון הפחית את עונשו ל- 20 חודשים מאסר בפועל, בשל השינוי הניכר של יותר משנתים וחצי, ממועד ביצוע העבירה עד להגשת כתב אישום וכן בהינתן פרק זמן של יותר מארבע וחצי שנים עד למתן גזר הדין.

בע"פ 583 רשאך חרבות נ' מדינת ישראל (26/1/14) מדובר למי שהורשע על פי הודאותו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות בכך שחבט במתلون בשרשראת ברזל בפניו. כתוצאה מהמעשים המתلون איבד את הכרתו, נחלל בעינו ונותח פגמים. דובר בנאשם צער כבן 22, ללא עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם שבין 1-4 שנות מאסר בפועל והשיט 30 חודשים מאסר בפועל, עונש שבערעור הופחת ל-24 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ 15-10-258 מדינת ישראל נ' מוחמד מוסטפא (16/1/16) עסקין למי שהורשע, מכוח הודאותו, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות וعليו הושת עונש של 6 חודשים מאסר בפועל בעבודות שירות. הנאשם הנ"ל היכה את המתلون באמצעות כבל, וכתוצאה לכך נחלל המתلون בעינו ונזקק לניאתוח. לחובתו אותו נאשם עמדו הרשעה קודמת בעבירות נשק ולזכותו צוין כי מדובר בבחור צעיר ממשפה נורמטיבית שניהל אורח חיים נורטטיבי וכן צוין דבר עירית סולחה בין הצדדים. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשים מאסר בפועל עד ל-36 חודשים מאסר בפועל והוشت על הנאשם, כאמור, עונש במדד התחaton.

בת"פ 18-10-4163 מדינת ישראל נגד איילאו (16/4/16) הרשעתה את הנאשם, בחור צעיר, על פי הודאותו, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות. בין הנאשם לבין המתلون, ביניהם לא הייתה היכרות קודמת, התפתח ויכוח בקיוסק בו שבו שנ煞ע על המדרסה סמור לקיוסק. במהלך הוויכוח, מחוץ לקיוסק, שלפ' הנאשם חףץ חד שהיה ברשותו, ذكر את המתلون חמש דקירות בירך שמאל ועצב את המקום. כתוצאה מהדקירות נגרמו לפציעה חריפה לעורק וארבעה פצעי דקירה חרודרים. הוא הובל לבית חולים, קיבל טיפול לרבות איחוי הפצעים באמצעות סיכות ולאחר מכן שוחרר לביתו. יומיים לאחר מכן, עקב החמרה במצבו של המתلون, אשר כללנה נפיחות, חום ודימום. על אותו הנאשם נמנע שרות המבחן מהמליצה טיפולית, והוא הושת עונש של 15 חודשים מאסר בפועל וכן הופעל במצטבר עונש של 8 חודשים מאסר על תנאי, כך שהוشت עליו עונש כולל של 23 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו.

31. לאחר שבחןתי, כאמור, את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות שבפניו ואת נסיבות ביצוען, וכן נתתי דעתני הענישה הנהוגה, לרבות לפסיקה אליה הפנה כל אחד מהצדדים, הגעתו לכל מסקנה, כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 20 חודשים מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשים מאסר בפועל, וזאת לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה מרתיע ופיזיו לטובת המתלוננים.

32. במסגרת בחינת הנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות, אצין בראש ובראשונה לcola את הودאת הנאים בעבודות כתב האישום המתוקן מיד לאחר תיקונוcola. הודהה זו חסכה מזמן היוקר של בית המשפט והיא מגמתה בחובה לקיחת אחריות על המעשים אף כי הודהה זו לא חסכה את העדת המתלוננים, על כל המשטמע מכך בעניינו שהרי עסקין באחוי של הנאים ובאשת האח שנמנעו במהלך עדותם מהפלת הנאים ומשכך הוכחה "עדים עווינים".cola לcola אוסיף כי שני הנאים הביעו בדיון לפני צער על מעשיהם אף המתلون ביקש לבדוק בדיון את רחמי בית המשפט והביע רצון לשוב ולהתגורר עם. עוד אצין,cola את עברו הנקי ללא ריבב של נאשם 1 וכן את עברו הלא מכבד של נאשם 2 שכן לחובתו שתי הרשות קודמות בלבד בעבירות מסווג שונה (עבירות רכוש) אף כי נאשם זה ריצה בגין אחת מהubenirs עונש של מאסר בפועל בן 6 חודשים, דבר שלא הרתיעו מביצוע העבירות שבפנינו. לגבי נאשם זה אצין בנוסף, לחובתו, כי נמלט במשך תקופה של מספר שבועות מאיימת הדין עד שנעצר.

33. מתקיורי שירות המבחן ומטייעוני ההגנה עולה כי הנאים הקיימו משפחות ועד למעצרם עבדו ופרנסו את בני ביתם. שירות המבחן שוחח עם המתلون שמספר כי ביום היחסים בין בין הנאים תקינים ואף של פחד או תחושת איום מפניהם תוקן שצין כי הוא מעוניין בשחרורם מהכלא. שירות המבחן התרשם מנטיילת אחריות חלקית של הנאים וכי הם ממצעים את מעשיהם ובסופו של דבר העירין, כאמור, סיכוי ברמה בגיןית להישנות התנהגות עוברת חוק על ידם בעtid וכן נמנע מהמלצת טיפולית.

34. לאחר ש שקלתי את מכלול הטעמים הנ"ל, לרבות את העובדה שהנאים נמצאים בתנאי מעצר של ממש במשך תקופה ממושכת, אני בדעה כי מן הראוי להשיט על כל אחד מהם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 22 חודשים, בגיןו ימי מעצרו, וזאת לצד רכיב עונשה של מאסר מוותנה ופיזיו למתלוננים.

35. בסיכון של דבר, אני דנה כל אחד מהאים, כדלקמן:

נאשם 1:

- 0 למאסר בפועל לתקופה של 22 חודשים מיום מעצרו (2/5/20).
- 0 למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא לבסוף עברת אלימות מסווג פשוט, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.
- 0 למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא לבסוף עברת אלימות מסווג עוון, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 או עבירה לפי סעיף 287 לחוק הנ"ל.
- 0 אני מורה לנאשם 1 לפיצות את המתلون פיזיו בסכום של 5,000 ₪ אשר יופקד בכספי בית המשפט ע"י נאשם 1 עבורי עד ליום 5/9/21.
- 0 אני מורה לנאשם 1 לפיצות את המתلونת פיזיו בסכום של 3,000 ₪ אשר יופקד בכספי בית המשפט ע"י נאשם 1 עבורה עד ליום 5/9/21.

נאשם 2:

- 0 למאסר בפועל לתקופה של 22 חודשים מיום מעצרו (13/7/20).
- 0 למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא לבל עבירות אלימות מסווג פשע, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.
- 0 למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא לבל עבירות אלימות מסווג עוון או עבירת רכוש מסווג עוון לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 או עבירה לפי סעיף 287 לחוק הנ"ל.
- 0 אני מורה לנאים 2 לפיצות את המתלוון פיזי בסכום של 5,000 ₪ אשר יופקד בקופה בית המשפט ע"י נאים 2 עבورو עד ליום 5/9/21.
- 0 אני מורה לנאים 2 לפיצות את המתלוונת פיזי בסכום של 3,000 ₪ אשר יופקד בקופה בית המשפט ע"י נאים 2 עבורה עד ליום 5/9/21.

על המאשימה להמציא בכתב תוך 7 ימים את פרטי המתלוונים לתיק בית המשפט לצורכי העברת סכומי הפיizio לידייהם.

המצוירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ג איר תשפ"א, 05 Mai 2021, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד מירה מטאנס, ב"כ נאים 1, עו"ד גב' מנאל בחום, ב"כ נאים 2, עו"ד ענאן עליאן וכן הנאים שהובאו ע"י שב"ס.